beiden Erhöhungen auf der Stirn des Elefanten.

कुम्भक *dass.* (—०); *m. n.* eine Ceremonie zur Anhaltung des Atmens (*r.*).

कुम्भकर्ण *m. N. eines Râkshasa.*

कुम्भकार *m.* Töpfer (*e. best. Kaste*).

कुम्भधान्य nur einen Topf voll Korn besitzend.

कुम्भाण्ड *m.* Art dämonischer Wesen.

कुम्भिन् mit einem Topf versehen; *m.* Elefant.

***कुम्भिल** (*u.* °क*) *m.* Dieb.

कुम्भीनस *m.* Art Schlange.

कुम्भीर *m.* Krokodil.

***कुम्भील** *m. dass.*, (Dieb; *auch* °क*).

कुयव Missernte bringend; *n.* Missernte.

कुयवाच् übel redend.

कुरङ्ग *m.* Antilope; *f.* ई Antilopenweibchen.

कुरङ्गक (*u.* *कुरङ्गम*) *m.* Antilope.

कुरङ्गनयना, °नेत्रा, °लोचना *u.* °ङ्गाक्षी *f.* eine Gazellenäugige.

कुरबक *m.* roter Amaranth u. (*n.*) dessen Blüte.

कुरर *m.* Meeradler; *f.* ई Weibchen des Meeradlers.

कुरीर *n.* Art Kopfbinde.

कुरु *m. N. eines alten Königs; Pl. dessen Gechlecht.*

कुरुकुराय्, °ते schwatzen, plappern.*

कुरुक्षेत्र *n. N. eines Landes u. Schlachtfeldes.*

कुरुपञ्चाल *m. Pl.* die *(zu einem Volke verschmolzenen)* Kuru u. Pañcâla.

कुरुपाण्डव *m. Du. Pl.* die Kuru und Pâṇḍu.

कुरूप von hässlicher Gestalt. *Abstr.* °ता *f.*

कुरूरु *m.* Art Gewürm.

कुर्कुर *m.* Hund.

कुल *n.* Herde, Schwarm, Menge; Geschlecht, Familie, Genossenschaft; Wohnung, Haus. *Oft* °— ein — von Rang, ein Haupt-; *auch* Geschlechts-, Familien-.

कुलक्षय *m.* Untergang des Geschlechts.

कुलगुरु *m.* Familienhaupt *o.* -priester.

कुलज von edlem Stamme.

कुलतन्तु *m.* der letzte (*eig.* der Faden) seines Geschlechts.

कुलदेव *m.*, °ता *f.* Familiengottheit.

कुलदैव *u.* °त *n. dass.*

कुलनारी *f.* eine edle Frau.

कुलपति *u.* **कुलपा** *m.* Familienoberhaupt.

कुलपांसनी *f.* eine ihr Geschlecht schändende Frau.

कुलप्रतिष्ठा *f.* Stütze des Geschlechts.

कुलभूत das Haupt einer Genossenschaft seiend.

कुलभूभृत् *m.* Hauptgebirge; Musterkönig.

कुलवर्धन *m.* Stammhalter (*eig.* -mehrer).

कुलविद्या *f.* Familien- (*d. h.* ererbte) Wissenschaft.

कुलव्रत *n.* Familien- (*d. h.* ererbte) Sitte.

कुलसंतति *f.* Nachkommenschaft.

कुलस्तम्ब *m.* ein Geschlecht wie ein Grasbüschel.

कुलस्त्री *f.* eine edle Frau.

कुलाङ्कुर der Spross einer Familie.

कुलान्तकरण sein Geschlecht vernichtend.

कुलान्वय *m.* edles Geschlecht.

कुलान्वित aus edlem Geschlecht.

कुलाय *m. n.* Geflecht, Nest.

कुलायिन् nestartig.

कुलाल *m.* Töpfer.

कुलिक *m.* Verwandter.

कुलिङ्ग *m.* Art Maus; versch. Vögel.

कुलिज *n.* ein best. Gefäfs, Hohlmafs.

कुलिश *m.* Axt, Beil; *n.* Donnerkeil; Diamant.

कुलिशधर *m.* Donnerkeilträger (*Bein. Indra's.*

कुलिशभृत् *m. dass.*

कुलीकाय *m.* eine best. Wassertier.

कुलीका *f.* ein best. Vogel.

कुलीन aus edlem Geschlecht, adelig, edel von Gesinnung; —० zum Geschlechte von — gehörig.

कुलीय (—०) = **कुलीन** (—०).

कुलीर *m.* Krebs.

कुलूत *m. Pl. Volksname.*